

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 27. S. Dunstani constantia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

Petri inferi. Verum quidam Clerici Sæculum X.
A. C. 969.
 alia & profana catena, pio hominis af-
 fectu decepto, eum bis ligarunt, nullo
 consequente beneficio; dum tandem al-
 latis vinculis, S. Apostoli contactu olim
 consecratis, & furentis collo injectis,
 spumans & ejulans a malo Spiritu libera-
 tus est. Tunc vero Theodoricus Episco-
 pus Metensis inter alios præsens catenam
 apprehendens dixit, nunquam se eam di-
 missurum, nisi simul dextra sibi amputa-
 retur. Post longam deinde contentio-
 nem pronunciavit Imperator sententiam;
 fibulam unam a ceteris vinculis avellen-
 dam & Theodorico esse tradendam.
 Hic Episcopus, Imperatori affinitate jun-
 ctus, & præ ceteris omnibus dilectus,
 eundem annis tribus in Italia bella ge-
 rentem fidelis commilito secutus est; in
 patriam deinde rediens, e diversis locis
 complura Sanctorum corpora retulit,
 quibus suam Diocesim, præprimis Abba-
 tiam S. Vincentii a se fundatam, locu-
 pletavit.

§. XXVII.

S. Dunstani constantia.

In Anglia, ex quo S. Dunstanus super
 candelabrum Ecclesiæ Cantuariensis
 positus fuerat, omnes Regni civitates, Sup. S. 3.
vit. n. 34.
Sac. V. Ben.
p. 679.
 nec non & alias regiones Anglis subdi-
 tas visitans, fidem illis, qui eam nondum

H h 2 nove-

Sæculum X.
A. C. 969.

noverant, si qui essent, prædicabat, & Fideles Apostolica traditione ad omnia boni Christiani officia instruebat. Facile autem Auditorum animis, quod volebat, persuadebat vir tanta sapientia & dicendi facultate præditus. Ubi paulisper quiescere dabatur, orationi vacabat aut lectioni S. Scripturæ, quarum codices emendabat. Nemo unquam Dunstanum cessantem vidit. Jam de litigantium causis cognoscebat, vel commotos furiosorum animos demulcebat, Hæreticorum errores refutabat, illegitima dissolvebat conjugia, hic neglecta ædificia renovabat, illic nova construebat, Ecclesiæ reditus juvandis viduis, orphanis, peregrinis impendebat. Comes quidam præpotens cognatam suam illicito matrimonio sibi junxerat, & a Dunstano secundo & tertio monitus, incestum fugere nolebat. Quare cum eum S. Episcopus ab Ecclesiæ liminibus exclusisset, Regem adit & Episcopum immoderatae severitatis accusat. Rex Dunstano mandat, ne pacem Comitis & uxoris ejus turbaret, sed Sacris restitueret. Miratus Dunstanus, piissimum Regem mendacis hominis fraudibus patuisse, Comitem acrius increpare, & ad pœnitentiam excitare, postquam priora delicta peccato calumniæ cumulasset; sed videns virum multo magis furere, Excommunicationis

Alia vi. n. 31.
p. 702.

tionis fulmine contumacem ferit, usque
 dum satisfaceret. Ille ira concitatus de
 suis aliquos Romam mittit, atque Roma-
 nis auro corruptis a Pontifice literas ob-
 tinet, quibus eum Archiepiscopus Eccle-
 siæ reconciliare districte juebatur. Re-
 spondit S. Dunstanus: *Cum Comitem
 penitentem videro, præceptis Domini Pa-
 pæ lubens parebo; sed id nolit Deus, ut
 ipse in peccato suo perseverans ab Eccle-
 siæ censura & disciplina eximatur, no-
 bisque insultet. Illud quoque avertat opti-
 mum Numen, ut cujuscunque Mortalis
 amore vel metu ductus Legem Divinam
 postponam.*

Comes jam certissime sciens Dunsta-
 num esse inflexibilem, pudorem non fe-
 rens, & perterritus ob pericula, quibus
 excommunicati subjacent, abdicato illi-
 cito conjugio, cultum poenitentium as-
 sumpsit. Tum S. Dunstano Synodum
 totius Regni celebrante, intrat amplif-
 simum Conventum Comes, nudis pedi-
 bus, laneo indumento tectus, virgas ma-
 nu tenens. Mox ad pedes Archiepisco-
 pi gemebundus procumbit, præsentibus
 omnibus & inprimis Dunstano vehemen-
 ter commiseratione commotis. Dissi-
 mulabat tamen Archiepiscopus, vultum-
 que ad Disciplinæ rigorem componebat.
 Postea autem totius Concilii precibus
 flexus erumpentes lacrymas ultra non

Sæculum X.
 A. C. 969.

Sæculum X.
A. C. 969. cohibuit, pœnitenti veniam concessit,
&, summam lætitiã profitentibus cunctis, excommunicationis censuram relaxavit.

Ceterum Edgarus Rex Dunstanum Archiepiscopum maximi faciens, eisdem documenta tanquam oracula e Cœlo delapsa suscipiebat. Namque ipso hortante e Regno suo expulit latrones, fures, Sacrilegos, perjuros, veneficos, patriæ proditores, paricidas, mulieres, quæ ausu nefando maritos interfecissent, verbo, omnes impios, qui irato Deo viverent. Hujus S. Viri quoque consilio usus Clericos, qui spreto Sacro professionis suæ ministerio aut venandi studio intenti, aut quæstuosis negotiis dediti aut incontinentiæ nota infames erant, nisi serio mores mutassent, ab Ecclesiis suis expellebat. Tantus in Sancto Episcopo Disciplinæ amor & Regis severitas Rei Ecclesiasticæ in Anglia plurimum incrementi attulerunt; complures viri nobiles adscribi Clericis petebant, quisque socium in semita virtutum vel superare ignavum, vel eximium imitari omnibus viribus adlaborabat, hæc sola patebat via, si quis ad Dignitates Ecclesiasticas pervenire cuperet.